

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဉာဏ်လင်းထွန်း

အချိန်စားသခင်

(ဧကန်ယုချိန်)

(Chapter 954 - 968)

စာစဉ် - ၆၁

အချိန်ဓားသခင်
အခန်း - ၉၅၄
(နောက်ဘက်မှ ရန်သူများ...)

ဇောင်ယုချန်က မိန်လန်ကျူးအား ဒုတိယမြောက် အခွင့်အရေး မပေးပေ။ သူ့အမြန်နှုန်း အရှိန်အား အသုံးပြု၍ တောင်ကုန်း ရှိရာသို့ ပြေးထွက်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့လက်ချောင်းများအား ဓါးအဖြစ် အသုံးပြုကာ မိန်လန်ကျူး၏ နဖူး အလယ်တည့်တည့်သို့ ခုတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

"မလုပ်နဲ့ ..."

မိန်လန်ကျူးက ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ပြီး မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလှံအား ဇောင်ယုချန်၏ နှလုံးသား ရှိရာသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ သူမသေဆုံးခင် ဇောင်ယုချန်အား သတ်ဖြတ်လိုကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

သို့သော် သူ့ခွန်အားက ဇောင်ယုချန်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အလွန် ဝေးကွာနေခဲ့၏။ သူ ပြစ်လွှတ်လိုက်သည့် မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလှံက ဇောင်ယုချန် နှလုံးသားနှင့် တစ်မီတာ အကွာအဝေးသို့ ရောက်သည့် အချိန်မှာပင် ဓါးချီစွမ်းအင်လှိုင်းများက သူ့ဝမ်းဗိုက်အား ပိုင်းဖြတ်သွားခဲ့သည်။

ထိပ်တန်း ပါရမီရှင်များ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် စင်တီမီတာ အကွာအဝေးလေးသည်ပင် သူတို့၏ ကံကြမ္မာအား ဆုံးဖြတ်သွားနိုင်သည်ဖြစ်ရာ တစ်မီတာ ဟူသော အကွာအဝေးဆိုလျှင် စကားထဲပင် ထည့်ပြောနေစရာ မလိုတော့ပေ။ မိန်လန်ကျူး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပြတ်ထွက်သွားပြီး သွေးများက ရေတံခွန် စီးကျလာသကဲ့သို့ အဆက်မပြတ် ယိုစီးကျ

လာကာ သေဆုံးသွားရလေပြီ။

သူ့မျက်လုံးများက ပြူးကျယ်နေဆဲ ဖြစ်သော်လည်း နဖူးကြားရှိ တတိယ မြောက် မျက်လုံး၌ ပန်းကန်လုံးအရွယ် အပေါက်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့၏။

သွေးများက ထိုနေရာမှ အဆက်မပြတ် ယိုစီးကျနေသည်။ သူ့သွေးများက အလွန် ပူလောင်လွန်းပြီး အားကောင်းသော စွမ်းအင်များ ပါဝင်ကာ အောက်ရှိ မြေပြင်ကိုပင် အရည်ပျော်ကျသွားစေသည်။

လူငယ် ဘုရင် တစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သူက ပြိုင်ဘက်ကင်း သူတော်စင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ပြီး တောက်ပသော အနာဂတ်အား ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ထို့အပြင် သွေးနုတ်ဘုရားဂိုဏ်းအား အမိန့်ပေးကာ မကောင်းဆိုးဝါး လမ်းစဉ်ရှိ သူတော်စင်များ အကုန်လုံးကို ဦးဆောင်နိုင် မည့် အခွင့်အရေးလည်း ရှိသည်။ သို့သော် ဤနေ့တွင်တော့ မိန်လန်ကျူးက သေဆုံးသွားရလေပြီ။ သူက မည်သည့်အရာကိုမှ အောင်မြင်အောင် မ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဇောင်ယုချန်က မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလှံအား ကောက်ကိုင်ကာ အသေအချာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ ရုတ်ချည်းပင် တိုက်ပွဲ စိတ် ဝိညာဉ် ခုနှစ်ကောင်က လှံတံအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာပြီး အားကောင်းသော စွမ်းအင်အား အသုံးပြုကာ ဇောင်ယုချန်၏ လက်အတွင်းမှ ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားလေတော့သည်။

"ဒါက သင်္ကေတ တစ်ထောင် သူတော်စင် လက်နက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ... ကြည့်ရတာတော့ သူတော်စင် မြွေဟောက် ခုနှစ်ကောင်ရဲ့ သူတော်စင် စိတ် ဝိညာဉ်တွေကို ဒီထဲမှာ ချိတ်ပိတ်ထားပုံပဲ ... တစ်စုံတစ်ယောက်က မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်တွေကို တိုက်ပွဲ စိတ်ဝိညာဉ် အဖြစ် သန့်စင်ပြီးတော့ လှံထဲမှာ သွတ်သွင်းထားခဲ့တာ ..."

သေးငယ်သော မီးတောက်များက ဇောင်ယုချန် လက်အတွင်းမှ ထွက် ပေါ်လာပြီး မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလုံ အတွင်း၌ မိန်လန်ကျူး ချန်ထားရစ် ခဲ့သည့် ချီစွမ်းအင်များကို အပြည့်အဝ သန့်စင်လိုက်သည်။

"ငြိမ်ငြိမ်နေ ... ငါ မင်းတို့ အကုန်လုံးကို သတ်ပစ်ဖို့ မခက်ခဲဘူး ..."

ဇောင်ယုချန်က သူ့စိတ်စွမ်းအင်အား အသုံးပြုကာ အားကောင်းသော စိတ်ဆန္ဒနှင့်အတူ တိုက်ပွဲ စိတ်ဝိညာဉ်များအား ဖိနှိပ်လိုက်သည်။ ဇောင်ယု ချန်၏ ခြိမ်းခြောက်မှုက အလုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မကြာခင် အချိန်မှာပင် မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလုံက တုန်ခါနေရာမှ ရပ်တန့်သွားသည်။

ထို့နောက်တွင် ဇောင်ယုချန်က မိန်လန်ကျူးထံမှ ဆေးလုံးများ လျှို့ဝှက် စာအုပ်များနှင့် သူတော်စင် ကျောက်တုံးများ အပါအဝင် အခြား တန်ဖိုးရှိသော ရတနာများ အကုန်လုံးကို သိမ်းယူလိုက်သည်။

"ဟမ် ... ဒါကဘာလဲ ..."

ဇောင်ယုချန်က ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော သေတ္တာ တစ်လုံးအား ရှာတွေ့ သွားသည်။ ထိုသေတ္တာထဲမှ အေးစက်သော စွမ်းအင်များက ဖြာထွက်နေပြီး သေတ္တာ မျက်နှာပြင်ထက်တွင်လည်း စည်းတံဆိပ်များဖြင့် ချိတ်ပိတ် ထားသည်။

ဇောင်ယုချန်က စိတ်စွမ်းအင်များကို ထိုသေတ္တာ အတွင်းသို့ ထည့်သွင်း ကာ စစ်ဆေးဖို့ ကြိုးစားလိုက်၏။ သို့သော် စွမ်းအင်များက သေတ္တာ မျက်နှာပြင်နှင့် ထိသွားသည်နှင့် ပြန်ကန် ထွက်လာကာ မိုးကြိုး လျှပ်စီးများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သူ့လက်ညှိုးမှ တစ်ဆင့် လက်မောင်းအထိ စီးဝင်လာလေ တော့သည်။

"ဘယ်လိုစည်းတံဆိပ်မျိုးလဲဟ ... ဒီစည်းတံဆိပ်ကို မိန်လန်ကျူး ချထား

တာတော့ မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူး ... ငါ့ရဲ့ လက်ရှိ စိတ်စွမ်းအင်နဲ့လည်း ဒါကို မဖွင့်နိုင်ဘူးဆိုတော့ ဒီသေတ္တာထဲမှာ ရှိနေတဲ့အရာက စိတ်ဝင်စားစရာပဲ ..."

ဇောင်ယုချန်က သေတ္တာ မျက်နှာပြင်ထက်ရှိ စည်းတံဆိပ်အား ရှေးဟောင်း အသူရာချောက်စား အသုံးပြုကာ ချိုးဖျက်ဖို့ တွေးတောလိုက် သည်။ သို့သော် အကယ်၍ သူသာ ထိုကဲ့သို့ လုပ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် သေတ္တာ အတွင်းရှိ ပစ္စည်းများ ပျက်စီးသွားမည်ကို စိုးရိမ် ပူပန်နေသောကြောင့် အဆုံးသတ်တွင် ထိုအတွေးအား လက်လျှော့လိုက်၏။

ပြီးလျှင် သေတ္တာအား သိမ်းဆည်း၍ မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလှံနှင့် မိန် လန်ကျူး၏ အလောင်းအား မြေပြင်ထက်မှ ကောက်ယူကာ ကျောင်းရှိရှိရာ သို့ ယူလာခဲ့သည်။

"ဘန်း ..."

ကျောင်းရှိချီဆီရောက်လျှင် အလောင်းအား မြေပြင်ထက်သို့ ပစ်ချပြီး ...

"မင်း ဒါကို ဖြေရှင်းလိုက် ... သွေးနုတ်ဘုရားဂိုဏ်းရဲ့ အကြီးအကဲတွေ ဘာကိုမှ ရှာမတွေ့သွားစေနဲ့ ... မဟုတ်ရင် ငါတို့ ကြီးမားတဲ့ ပြဿနာထဲ ရောက်လိမ့်မယ် ..."

ကျောင်းရှိချီ သတိလစ် မေ့မြောနေသော နန်းတော် အရှင်သခင် ချီဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား ဖုန်ဖုန်အဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိန်လန် ကျူး၏ အလောင်းအား ပြန်လှည့် ကြည့်လာ၍ ...

"စိတ်အေးလက်အေး နေပါ အရှင်ချန် ... ငါ အကြီးအကဲတွေကို မိန်လန် ကျူးက သွေးသားရဲတွေကြောင့် သေဆုံးသွားတယ်လို့ သတင်းပို့လိုက်မယ် ... ငါတို့ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူနေစရာ မလိုဘူး ..."

"ကောင်းပြီ ..." ဇောင်ယုချန်လည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ဇောင်ယုချန်က အောက်ရှိ နှင်းတောင်ကုန်းမှ ထွက် ပေါ်လာသည့် အထွတ်အမြတ် ချီစွမ်းအင်များကို အာရုံခံမိသွား၏။

"ဘယ်သူလဲ ..."

သူ့အမူအရာက ပြောင်းလဲသွားပြီး နောက်သို့ အလျင်အမြန် လှည့်ကာ မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလုံဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ အားကောင်းသော လေစွမ်းအင်များက သူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလုံထိပ်၌ စုဝေးလာကြပြီး နှင်း တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် ထွင်းဖောက်နိုင်သည့် စွမ်းအင်ဖြင့် ပြေးဝင်သွားသည်။

မကောင်းဆိုးဝါး အနက်ရောင် ချီစွမ်းအင်များသည်လည်း အနက်ရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူသား တစ်ဦး အသွင်ပြောင်းလဲသွားလေပြီ။

"ဘန်း ..."

မြွေသူတော်စင် ခုနှစ်ပါးလုံက အနက်ရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူနှင့် နှစ်မီတာ အကွာအဝေးသို့ ရောက်လျှင် မမြင်ရသော စွမ်းအင်များကြောင့် အပြည့်အဝ တားဆီးခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

"ဟားဟား ... ဘုရင်ဟိုင်မင်းက သွေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းရဲ့ နတ်ဘုရား သားတော်ကိုတောင် သတ်နိုင်တဲ့ မြေးတပည့်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားတာပဲ ... ငါ သူ့ကို အထင်ကြီးမိသွားပြီ ..."

ဆိုးရွားသော ရယ်သံ တစ်ခုက အနက်ရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူထံမှ ထွက် ပေါ်လာသည်။

"မယုံကြည်နိုင်စရာပဲ ..."

ဇောင်ယုချန်လည်း အံ့အားသင့်နေမိ၏။ ထို့နောက် သူ အထွတ်အမြတ်

ချီစွမ်းအင်များ အကုန်လုံးကို လှည့်ပတ်ကာ လက်အတွင်း၌ စုဝေးထားပြီး ...

"ဘာကြောင့် မင်းက ရင်းနှီးနေတယ်လို့ ငါ ခံစားရနေတာလဲ ..."

"ဟုတ်တာပေါ့ ... မင်းရဲ့ ခံစားချက်က အမှန်ပဲ ..."

တောင်ထိပ်၌ ရှိနေသည့် အနက်ရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူအိုကြီးက သူ၏ မျက်နှာကို ဖုံးကွယ်ထားသည့် ခေါင်းစွပ်အား ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွင့်လှစ်ချ လိုက်သည်။ မကောင်းဆိုးဝါး အနက်ရောင် မြူခိုးများသည်လည်း မကြာခင် အချိန်အတွင်းမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူ့အစစ်အမှန် မျက်နှာက ထွက် ပေါ်လာခဲ့၏။

"နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်း ..."

ကျောင်းရှိချီ၏ မျက်နှာက ဖြူဖျော့သွားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင် တော့ဘဲ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းပင် ဆုတ်ခွာမိလိုက်သည်။

နှင်းတောင်ကုန်းထက်၌ ရပ်နေသည့် အနက်ရောင် ဝတ်ရုံနှင့် လူအိုကြီး မှာ အမှောင် ကောင်းကင် နန်းတော် ခြောက်ခုမြောက် စခန်း၏ နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းပင်။

သူက တပ်စခန်းအား အုပ်ချုပ်သည့် နန်းတော် ဘုရင်များထဲတွင် အား အနည်းဆုံးဖြစ်သော်လည်း ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်မှာ တစ်ပိုင်း သူတော်စင် အဋ္ဌမ အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလို့နေလေပြီ။ ထို့အပြင် သူ လေ့ကျင့်ထားသည့် ကောင်းကင် နတ်ဆိုး ငရဲ ကျင့်စဉ်မှာလည်း ကန်လန် ကမ္ဘာရှိ ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော စာအုပ် ခြောက်အုပ်ထဲမှ တစ်အုပ်ဖြစ်သည့် ကောင်းကင် နတ်ဆိုး ကျောက်တုံးကျမ်းထဲ ပါဝင်နေသော ကျင့်စဉ် တစ်ခုပင်။

ထို့ကြောင့် သူက သူ့ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်ထက် မြင့်မားသော လူများကို

ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ နန်းတော် ဘုရင် ဝူလင်းက သွေးနုတ် ဘုရားဂိုဏ်း၏ တစ်ပိုင်း သူတော်စင် နဝမ အဆင့် ရောက်နေသော အကြီးအကဲ တစ်ယောက်အား ရင်ဆိုင်ကာ အနိုင်ယူခဲ့ဖူးသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြယုဂ်များမှာ ဇောင်ယုချန် အနေဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖို့ အလွန် ခက်ခဲ လွန်း၏။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းရှိချီက အလွန် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေခြင်း ပင်။

ဇောင်ယုချန်ကမူ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်နေခြင်း မရှိဘဲ တည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်သာ ...

"နန်းတော် ဘုရင် ဝူ မင်းက ဒီနေရာမှာ ရှိနေတာ ကြာပြီ မဟုတ်လား ... ဘာကြောင့် ငါ နတ်ဘုရား သားတော်ကို သတ်လိုက်တာကို ထိုင်ကြည့်နေရ တာလဲ ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဝူလင်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

"မိန့်လန်ကျူးက မင်းလက်ထဲ သေဆုံးခဲ့ရတာကို ကြည့်ရင် သွေးနုတ် ဘုရားဂိုဏ်းရဲ့ နတ်ဘုရား သားတော်ဖြစ်လာဖို့ အားနည်းလွန်းတယ်ဆိုတာ ကို ပြသနေတာနဲ့ အတူတူပဲ ... ငါက သူ့ကို ဘာကြောင့် ကူညီပေးရမှာလဲ ..."

"ဒါအကုန်ပဲလား ..."

ဇောင်ယုချန်က လှောင်ပြောင်လိုသော အသံဖြင့် ...

"မိန့်လန်ကျူး ငါ့ကို သတ်ရတာက သူတော်စင်မကြောင့် ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်က သွေးသောက်ခါးကြောင့်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ... ငါ ပြောတာ မှန်လား ..."

"ဟုတ်တယ် ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက ငြင်းဆန်လိုက်ခြင်း မရှိပေ။ ဇောင်ယုချန်က ဆက်ပြောလာသည်။

"ငါ မိန်လန်ကျူးကို သတ်လိုက်ရင် မင်းက သွေးသောက်ခါးကို ရရုံတင် မဟုတ်ဘဲ သင်္ကေတ တစ်ထောင် သူတော်စင် လက်နက်ဖြစ်တဲ့ မြွေသူတော် စင် ခုနှစ်ပါး လက်နက်ကိုလည်း ရလိမ့်မယ် ... ဒီအကြောင်းပြချက်ကြောင့် ပဲ မင်းက ငါ မိန်လန်ကျူးကို သတ်တာကို မတားဆီးခဲ့တာ ဟုတ်တယ်မ လား ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက ရယ်မောပြီး ...

"ဂူလင်းဖန် ဟားဟား ဂူလင်းဖန် ... ငါတောင် မင်းကို တကယ် အထင်သေးခဲ့မိတာပဲ ... ငါ မင်းကို မိန်းမတွေကို နှာဘူးကျနေတဲ့ သာမန် ခပ်တုံးတုံး နွားတစ်ကောင်လို့ ထင်ထားတာ ... မင်းက အခုလို အရမ်း ဉာဏ်ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝ မမျှော်လင့်ထားမိဘူးကွာ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါနဲ့တွေ့တာတော့ ကံဆိုးတာပဲ ... မင်းမှာ ဒီနေ့ လုံးဝ အသက်ရှင်ဖို့ အခွင့်အရေး မရှိတော့ဘူး ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်း၏ လက်နှစ်ဖက်လုံးက မိတာ ရာပေါင်းများစွာ ရှည်လျားသည့် အနက်ရောင် နတ်ဆိုးလက်များ အသွင်ပြောင်းလဲသွားပြီး ဇောင်ယုချန်နှင့် ကျောင်းရှိချီ ရှိရာသို့ အသီးသီး တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

"ဟင်းလင်းပြင် တွန့်ကွေးခြင်း ..."

ဇောင်ယုချန်က သူ့ဟင်းလင်းပြင် နယ်မြေအား ရုတ်ခြည်းပင် အသက် သွင်းကာ ပတ်ပတ်လည်ရှိ ဟင်းလင်းပြင်အား တွန့်ကွေးသွားအောင် ပြုလုပ်ပြီး နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်း၏ တိုက်ခိုက်မှုများအား ဖြေလျှော့ပစ် လိုက်သည်။

"ငါ သူ့ကို တားထားမယ် ... ကျောင်းရှိချီ မင်း အခုသွားတော့ ..." ဇောင် ယုချန်က ပြောသည်။

ကျောင်းရှိချီက ဇောင်ယုချန်အား ခံစားချက် ပြည့်ဝနေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် စိုက်ကြည့်လာခဲ့၏။ ဇောင်ယုချန်က ယခုလို အန္တရာယ်များသော အခြေအနေမျိုးတွင်ပင် သူ့အား အရင် ထွက်ခွာသွားစေသည်။ မိန်လန်ကျူး က ယခုလို တူညီသော အရာမျိုး ဘယ်တော့မှ လုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်ကို ကြည့်ရုံနှင့်ပင် ဇောင်ယုချန်က မိန်လန်ကျူးထက် အဆရာ ပေါင်းများစွာ သာလွန်ပေသည်။

"အရှင်ချန် ... ငါတို့ မတူညီတဲ့ နေရာတစ်ခုကို ထွက်ပြေးကြရအောင် ... နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက ဘယ်လောက်ပဲ အားကောင်းနေပါစေ သူ ငါတို့ ထဲက တစ်ယောက်ကိုပဲ သတ်ဖို့ ရွေးချယ်လို့ရမယ် ..."

"ငါ့မှာ ထွက်သွားဖို့ နည်းလမ်း ရှိတယ် ... ကျောင်းဂူလင်းက ငါ့ကို သတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... စကားပြောနေတာ တော်လိုက်တော့ ... မင်း အရင်သွား ..."

"ကောင်းပါပြီ... ဂရုစိုက်ပါ ..."

ကျောင်းရှိချီက ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည့် အမှုအရာများ ထွက်ပေါ်လာ ပြီး စကားပြောနေခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ သူတော်စင် ပေလွှာအား ထုတ်ဖော်၍ သူတော်စင် စွမ်းအင်များ အသက်သွင်းလိုက်ပြီး မျက်စိ တစ် မှိတ်အတွင်းမှာပင် မူလနေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ဇောင်ယုချန် ဟင်းလင်းပြင် စွမ်းအင်အား အသုံးပြုကာ သူတိုက်ခိုက်မှု အား ကာကွယ်လိုက်နိုင်ခြင်းက နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းကို အလွန် အံ့ အားသင့်သွားစေသည်။ နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက ပြန်လည် သတိဝင်လာ ပြီးနောက်တွင် ကျောင်းရှိချီမှာ သူတော်စင် ပေလွှာအား အသုံးပြု၍

ထွက်ပြေးသွားပြီဖြစ်၏။

"သေစမ်း မင်းက ဘယ်သူလဲ ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက ကျောင်းရှိချီနောက်သို့ လိုက်ပါသွားခြင်း မရှိ သည့်အပြင် ထိုအစား မျက်လုံးထဲ၌ နတ်ဆိုး အလင်းရောင်များ တောက်ပ လာ၍သာ ဇောင်ယုချန်၏ အစစ်အမှန် ပုံသဏ္ဌာန်ကို သူ့ကောင်းကင် နတ်ဆိုး မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရှုနေသည်။

"မင်း ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို သိချင်ရင် ငါ့ကို အရင်ဆုံး အနိုင်ယူလိုက် ..."

ဇောင်ယုချန်က တစ်ခါတည်းနဲ့ လိုက်လံ ထွက်ပြေးသွားခြင်း မရှိပေ။ ဆန့်ကျင်ဘက် အနေဖြင့် နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းအား တိုက်ခိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပုံပေါ်သည်။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်း အမှန်တကယ် လိုချင်နေသည့် အရာမှာ သွေးသောက်ခါးနှင့် မြွေသူတော် စင် ခုနှစ်ပါးလှံပင် မဟုတ်လော။ သူက ထိုအရာများကို ရယူဖို့ အခွင့်အရေး ရှိနေသရွေ့ အမှောင် ကောင်းကင် နန်းတော်အား သတင်း ပို့လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ကျောင်းဂူလင်းက ဇောင်ယုချန်အား လျှို့ဝှက် သတ်ဖြတ်ပြီး ထိုရတနာ များ အားလုံးကို သူ့ကိုယ်ကျိုး အတွက်သာ ရလိုနေမိသည်။

အကယ်၍ ဇောင်ယုချန်သာ သူတော်စင် ပေလွှာအား အသုံးပြုပြီး ထွက်ပြေးသွားမည်ဆိုလျှင် နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်း၌ သူတော်စင် လက်နက် နှစ်ခုအား ရရှိဖို့ မည်သည့် အခွင့်အရေးမှ ရှိတော့မည် မဟုတ် ပေ။ ထိုအချိန်ကျလျှင် သူက အမှောင် ကောင်းကင် နန်းတော်၏ နန်းတော် အုပ်ချုပ်သူအား သေချာပေါက် အရာအားလုံးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သတင်း ပို့ ပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်ကျလျှင် ဇောင်ယုချန်အနေဖြင့် သွေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းမှ
ထွက်ပြေးဖို့ မည်သည့် အခွင့်အရေးမဆို ပျောက်ဆုံးသွားမည်ဖြစ်သည်။

"ဟားဟား ... မင်းက ငှါကို စိန်ခေါ်ရဲတယ်ပေါ့ ... ကောင်းပြီလေ မင်း
သဘောအတိုင်းပဲ ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက နှလုံးသားထဲမှ ရယ်မောနေမိသည်။ တစ်ချိန်
တည်းမှာပင် သူ့လက်အတွင်းမှ အမှောင် နတ်ဆိုး ချီစွမ်းအင်များ စုဝေးလာ
ပြီး အေးစက်သော စွမ်းအင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကောင်းကင် နတ်ဆိုး စည်းတံဆိပ် ..."

နတ်ဆိုး ချီစွမ်းအင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် သံမဏိ စည်းတံဆိပ်ကြီး
တစ်ခုက ပြေးထွက်သွားသည်။ ထိုသံမဏိ စည်းတံဆိပ်ကြီးက
တဖြည်းဖြည်း ပို၍ ကြီးမားလာပြီး ဇောင်ယုချန်၏ ခန္ဓာကိုယ်အား
သံတောင်ကြီး တစ်လုံးကဲ့သို့ ပစ်တိုက်လိုက်သည်။

"ဘုန်း ... ဘုန်း ..."

အနက်ရောင် နတ်ဆိုး သံမဏိ စည်းတံဆိပ်ကြီးနှင့် ထိပ်တိုက် တွေ့ဆုံ
သွားသည်နှင့် ဇောင်ယုချန်၏ ခန္ဓာကိုယ်က လွင့်ထွက်သွားပြီး သွေးပွက်
ပွက် အန်လိုက်ရသည်။ ကြည့်ရသည်မှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ဒဏ်ရာ
အပြင်းအထန် ရရှိသွားပုံပင်။ ထို့နောက်တွင် ဇောင်ယုချန်က မြေပြင်ထက်
မှ ပြန်ထလာကာ ဟင်္သာ ဖီးနစ် နတ်ဘုရား ပုံရိပ် အမြန်နှုန်းအား
အသုံးပြု၍ မီးတောက် တစ်ခု အသွင်ပြောင်းလဲ၍ အဆုံးအစမဲ့ အသူရာ
ချောက် ရှိရာသို့ ပျံသန်းသွားတော့သည်။

"မင်းက ထွက်ပြေးချင်နေတာလား ..."

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ ဇောင်ယုချန်မှာ

ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန် ရရှိနေပြီဖြစ်သောကြောင့် သူ့ထံမှ ထွက်ပြေးလို့ မရနိုင်ဟု စိတ်ထဲတွင် တွေးနေမိ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်မှ ချက်ချင်းပင် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ဇောင်ယုချန်က အဆုံးအစမဲ့ အသူရာချောက် ထောင့်စွန်း ရှိရာသို့ ထွက်ပြေးနေစဉ် အတောအတွင်း နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းနှင့် လမ်း၌ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်လာခဲ့၏။

နန်းတော် ဘုရင် ဂူလင်းက မြေပြင်နှင့် ၁၀မီတာ အကွာအဝေး၌ လွင့်မျောနေပြီး သွေးများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသော ဇောင်ယုချန်အား ငုံ့ကြည့်လာကာ ရယ်မော၍ ...

"အဆုံးအစမဲ့ အသူရာချောက်က မင်း နောက်မှာနော် ... မင်း အခု ဘယ်နေရာကို ထွက်ပြေးချင်သေးလဲ ... တကယ်လို့ မင်းသာ ဘုရင် ဟိုင်မင်း ပေးထားတဲ့ သူတော်စင် ပေလွှာကို အသုံးပြုလိုက်မယ်ဆိုရင် ငါက မင်းကို တားဆီးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... ဒါပေမယ့် မင်းက အရမ်းကို မောက်မာနေပြီး ငါ့ကို စိန်ခေါ်ချင်သေးတယ် ... မင်းက ငါ့ကို သတ်ဖြတ်ချင်နေတာလား ... ဟားဟား... ဒါပေမဲ့ မင်းက အခြေအနေကို ပြောင်းလဲဖို့အတွက် အရမ်းကို အားနည်းလွန်းတယ် ... မင်း ငါ့ကို အနိုင်ရအောင် ကူညီပေးလိုက်တာပဲ ... ဘယ်လိုတောင် ရှက်စရာ ကောင်းလိုက်လဲ ..."

ဇောင်ယုချန်က နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ ယိုစီးကျနေသည့် သွေးများကို သောက်ကာ ရယ်မော၍ ...

"မင်းက ဘာကြောင့် ငါ ထွက်ပြေးနေတယ်လို့ ထင်နေတာလဲ ... ငါက မင်းကို ဒီနေရာထိ ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိနဲ့ ခေါ်လာတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ..."